

عشق شماره‌ی یک- سینما و فوتبال از مهم‌ترین
 کارخانه‌های ستاره‌سازی عصر معاصرند. از
 اواخر دهه‌ی چهل تا ده سال بعدش، تا روز و
 شب‌های انقلاب و سال‌های جنگ، و تا میانه‌ی
 دهه‌ی شصت، زمانی‌ست که طبقه‌ی متوسط
 شهری در ایران شکل می‌گیرد. باسواد می‌شود.
 مدرن می‌شود. دنیا را می‌شناسد. روشنفکر
 می‌شود. قد می‌کشد. روزنامه‌خوان می‌شود.
 تئاتر می‌رود. فیلم می‌بیند. انقلاب می‌کند.
 می‌جنگد و در همه‌ی این سال‌ها «ستاره»
 می‌سازد و «ستاره‌بازی» می‌کند.

مرد شماره‌ی یک- ستاره‌ها از قلب مردم،
 از درخونگاه، سلسبیل، شاپور، نواب، گذر
 مهدی‌موش، خانی‌آباد و از بطن دست‌های
 خالی و آرزوهای محال متولد می‌شوند و
 طبقه‌ی متوسط، طبقه‌ی آدم‌هایی‌ست که این
 ستاره‌ها را به طاق آسمان می‌چسباند، طوری‌که
 دست خودش هم دیگر به آن‌ها نمی‌رسد.